

Megjelenik mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:

Egész évre 12 ft, félre 6 ft, évnegyedre 3 ft o. é.

Helyben előfizethető Demjén L. és Keresztély Pál úr ak kereskedésében, hol egyes számok is kaphatók.

Szerkesztői szállás: belső-tordautca 122. sz. Kiadóhivatal: A lánosház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOSZVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP

Párttaktika és dinyetermelő kritika!

Motto: Csak lassan a testtel!

(Brrr.) Szép az a „jó magyar próza”, amide lehet benne „pathosz” s „kritika” quantum satis, ha nincs „logika”, ha két cicerós hasábon át tudjuk meg: kire nem akarunk szavazni.

Kezembe fogván az öreg „Pesti Napló”-t fokozott érdeklődéssel támadt bennem, midőn Gyulai Pál-t látam nyíltlevelezni Csernátorny Lajoshoz; elgondoltam: valahára okos dolgokat is olvassaghatok.

S vajjon mit találtam a lap homlokán a cicerós cikkekben? A legujabb keletű taktikát gyakorolja benne, egy erős viador: az országgyűlési harczok.

Gyulai fölemlegeti Csernátornyát, hogy együtt jártak iskolába és együtt irtak üdvözlő verseket grf Teleky Józsefhez; elmondja, mily nehéz a „jó magyar próza” s mily „kevés pathosz” van nálunk a politikai és nem politikai színészetben (de ő, melyik téren működik, ezt elhallgatja); beszél tovább: a francia-német háborút illető magyar külpolitikáról, az 1867. XII. tozikkról, a jó és rossz emberekről, a jó szándék élettelen voltáról, Tancsics műveinek kiadásáról, Tisza László vezerségéről, s a szegény Erdélyről, hol ha az ég be nem szakad is (és ez nagy szerencse!), de a föld bajosan marad meg. — A kéthasábos cicerós cikkek okoskodása végtére is oda lyukad ki, hogy „Isten látja lelk(ét) másképp nem tehet, (a kis Luther!) ő most „harmadszor is” Csernátorny ellen szavaz. (Meghalt! megöltte!...)

Találunk Gyulai cikkekben ilyen felkiáltásokra is: „az ördögbe! teremtetett!” stb.; hogy ezeknek mi köze a „pathosz” és „kritika”-hoz, avagy éppen a párttaktikához, ezt kiböngészni árva fejeknek sehogyse sikerült.

S mégis, bizonynyal ez a legujabb taktika, mely a „dinyetermelő” kritikát győzelemre segíteni lesz hivatva.

Lehet, hogy közlőrl nézve valami hatalmas fegyvernek tűnt fel s ezért nem fogta Gy. urat saját szavain a „Pesti Napló”; mert, ha fejére olvasta volna „Az ördögbe” — felkiáltásra következő mondatot: „egy kis logikát megvárhat az ember mindenkitől”, — ha elmondotta volna neki

meg nem szegett becsületszavával biztosítani, hogy el nem árul a bérenczadaknak, akkor én kegyelmed előtt egy nagy és fontos országos titkot tudnék felfedezni.

A várnagy székel kinálta meg éjji látogatóit, Bikszádi István uram pedig székét közelebb csusztatván titkolózva folytatta:

— Vitéz várnagy uram! második Rákoczy György ő fensége nem halt meg, ő fensége a gyergetőni havasokban van, serget gyűjt s általunk értesíteni kívánta leghűbb emberét Lázár István uramat; egyszersmind, ha lehetséges volna... menekülése!... nó... nó... de el ne áruljan, vitéz várnagy uram!... nemde bizhatunk, kegyelmed a mi emberünk! kegyelmed becsületes ember!...

— Az ám!... s kegyelmedek éppen jó járatban vannak!... Második Rákoczy György ő fensége nem halt meg!... Ezer puskatusa és fringia!... tudtam... jóltudtam!... a fejedelmek nem könnyen halnak meg!... Előre... előre!...

A várnagy egyserre kiugrott ágyából, gyorsan rántotta föl saruit, köpenyt vett, lámpát gyújtott s a kulcskoszorú karjába akasztván már indulandó vala, midőn Bikszádi István uram bizalmas halk hangon így szólt:

— Vitéz várnagy uram! mit gondolsz?... kegyelmednek ovatosnak kell lenni!... Lába keresztül löve, karja megcsontkíva van, nem szökhetik és nem jöhet velünk a táborba! s ha a bérencz had megtudja, hogy kegyelmed nyitotta föl a börtönt... hogy kegyelmed segítette megszökését a terhes, a veszélyes rabnak, azonnal kötelel vetnek nyakába a derék sörvitéznek... a szabadság hőseinek, taníthatatlan igaz hívűnek!... szörnyű!... szörnyű volna!... de nem... azt nem engedhetem! Vitéz várnagy uram ne ellenkezzék!... s engedje, hogy mi cselekedjünk!...

Judási öleléssel tolja és nyomja őt vissza ágyába, lerántja saruit s lefejté a kulcskoszorú karjáról.

— Így — folytatja álpáthosszal — Így... Ön alszik!... mi ellopjuk a kulcsat!... A történetekről ön mit tud!... Isten velünk!... Viszontlátásra szebb és boldogabb hazában!... Isten velünk!...

Távoznak.

Bikszádi István uram rögön fölismeri a helyzetet, azaz észrevette, hogy egy a Rákoczy hadjárataiban vitézkedett rokkant katonával van dolga, el is kezdett más hangon és más terv szerint beszélni.

— Vitéz várnagy uram!... — szólt két-szinkedő szemhunyorgatással — ha biztosan szólhatnék; ha a régi jó katona hajlandó volna soha

meg nem szegett becsületszavával biztosítani, hogy el nem árul a bérenczadaknak, akkor én kegyelmed előtt egy nagy és fontos országos titkot tudnék felfedezni.

A várnagy székel kinálta meg éjji látogatóit, Bikszádi István uram pedig székét közelebb csusztatván titkolózva folytatta:

— Vitéz várnagy uram! második Rákoczy György ő fensége nem halt meg, ő fensége a gyergetőni havasokban van, serget gyűjt s általunk értesíteni kívánta leghűbb emberét Lázár István uramat; egyszersmind, ha lehetséges volna... menekülése!... nó... nó... de el ne áruljan, vitéz várnagy uram!... nemde bizhatunk, kegyelmed a mi emberünk! kegyelmed becsületes ember!...

— Az ám!... s kegyelmedek éppen jó járatban vannak!... Második Rákoczy György ő fensége nem halt meg!... Ezer puskatusa és fringia!... tudtam... jóltudtam!... a fejedelmek nem könnyen halnak meg!... Előre... előre!...

A várnagy egyserre kiugrott ágyából, gyorsan rántotta föl saruit, köpenyt vett, lámpát gyújtott s a kulcskoszorú karjába akasztván már indulandó vala, midőn Bikszádi István uram bizalmas halk hangon így szólt:

— Vitéz várnagy uram! mit gondolsz?... kegyelmednek ovatosnak kell lenni!... Lába keresztül löve, karja megcsontkíva van, nem szökhetik és nem jöhet velünk a táborba! s ha a bérencz had megtudja, hogy kegyelmed nyitotta föl a börtönt... hogy kegyelmed segítette megszökését a terhes, a veszélyes rabnak, azonnal kötelel vetnek nyakába a derék sörvitéznek... a szabadság hőseinek, taníthatatlan igaz hívűnek!... szörnyű!... szörnyű volna!... de nem... azt nem engedhetem! Vitéz várnagy uram ne ellenkezzék!... s engedje, hogy mi cselekedjünk!...

Judási öleléssel tolja és nyomja őt vissza ágyába, lerántja saruit s lefejté a kulcskoszorú karjáról.

— Így — folytatja álpáthosszal — Így... Ön alszik!... mi ellopjuk a kulcsat!... A történetekről ön mit tud!... Isten velünk!... Viszontlátásra szebb és boldogabb hazában!... Isten velünk!...

Távoznak.

Bikszádi István uram rögön fölismeri a helyzetet, azaz észrevette, hogy egy a Rákoczy hadjárataiban vitézkedett rokkant katonával van dolga, el is kezdett más hangon és más terv szerint beszélni.

— Vitéz várnagy uram!... — szólt két-szinkedő szemhunyorgatással — ha biztosan szólhatnék; ha a régi jó katona hajlandó volna soha

Legujabb táviratok

Pozsony, april 23. Rudolf koronaherceg, valamint Lajos-Viktor és Vilmos főherczek holnap ide jönnek az utolsó lovagjütkésre és föltűtására.

Berlin, april 23. Bajorország és Württemberg inditványozzák a szövetségánácsban, hogy a hadi költségek fedezése után fennmaradó francia hadikárpótlás szétosztásánál a népességi arány vételek figyelembe.

Berlin, april 23. A „Nordd. Allg.” reprodukálja a „Spen. Ztg.” azon híret, hogy Lipót bajor herczeg kilép a német hadseregből s átmezt az osztrákba.

Bukarest, apr. 23. Károly fejedelem miniszterinek születésnapj. üdvözlését viszonzva kinyilatkoztatta változatlan elhatározását, miszerint Rumániára nézve elvállalt misszióját ingadozás nélkül teljesíteni. Ezzel a külföldi lapok által hirdetett lekötözési hír megegyeztetik.

Versailles, april 22. A nemzetgyűlés mai ülésében Duval jelenti, hogy a kormányt interpellálni fogja az angéri és havrei helyhatóságoknak ama közelebb tartott banketten való törvénytelen részvétel miatt, melyen Gambetta a nemzetgyűlés feloszlását kívánta. A tárgy csütörtökre tűztetik napirendre. — A belügyminiszter az új adók feletti tárgyalás sürgetőségét fejti ki. Egyik legfontosabb kérdés gyanánt az államtanács felállítását említi. Gambetta, Castelfane és Dahirel azt állítják, hogy a hadsereg újraszervezése iránti javaslat az egész országra nézve sokkal nagyobb jelentőséggel bír, tehát azt kívánják, hogy legelőbb is ez tárgyalassék.

A „Journal des Débats” Ausztria-Magyarország külügyi politikájáról.

A „Journal des Débats” legközelebbi számai egyikeben öt hasábnyi hosszú cikket közöl Ausztria-Magyarország külügyi politikájáról illetőleg.

A nevezett lap legelőbb is Ausztriának Könggrätz utáni állapotát rajzolja. Érinti, hogy jelenleg Német- és Oroszország között bizonyos feszültség uralkodik, mely mindinkább növekszik, s mindkét állam vágyul látszik Ausztria-Magyarország barátságára. A salzburgi és gasteini találkozást illetőleg következőleg szól: „Egy, a salzburgi és gasteini találkozást illető előbbi cikkekünkben tudósítást hoztunk ama közeledés felől, mely Ausztria-Magyarország és Poroszország között fejlődött, s láttuk, hogy chez az első lépést Bismarck herczeg tette. A ber-

A köpeny meglebben, s a kis tolvajlámpa nagyfejű szegekkel kivert vas reteszes és keményen lakatolt törpe tölgy ajtóra szórja világát.

— Tizenhárom... nem tévedhetünk! — suttozja Bikszádi István uram — de meg állj!... ha alszik nem bántod!...

A zsidó vállat vonít.

— Felköljük... átadjuk ezen levelet!... azán olvasás közben Isten legyen igalmas, kegyelmes!...

— Amen!... suttozja a zsidó demoni szemhunyorgatással.

A lakat megnyitattik. Az ajtó nyikorog.

Bélnék. A lámpa bevilágítja a sefét mogorva falakat; de a börtönt üresen találják.

Kazi Ferencz Lázár István uram menekülését következőleg írja:

„Lefelztem Lázár István válságdíjját három-ezer heitszáz darab tallért, de látván, hogy Barsai Akos mind többet és többet akar rajta csikorni, egy hü cseléde által elebb a felvigyázó öröket megvesztegette, azután kivervén a börtön vasrostélyait, szerencsésen megszökött.

XVII.

Térjünk vissza.

Azon viharos és eseménydus éj, melyen Damokos Gáborrt vérezi és a kopjások által karjaikra emelni láttuk, sok nyugtalanság, agály és belküzdelem közt virrasztatott keresztül a csikezeredai várban.

Lázár István uram szemét be sem hunyta, hanem a vár orvosságát és feleségével ott ült ágya mellett a hagymáz-lázbán szenvedő alélt ifjúnak.

Vádolta tulszigoráért és fetelössé tette a következményekért önmagát.

Az ifjúnak sebe nem volt ugyan életveszélyes, de a rendes időben bekövetkezett sebláz csakhamar forróllázra fajulván pár hélig ketéssé és bizonytalanná tette megmaradását és a kortüneteket oly nagy mérvben elgyengülés követte, a seb oly lassan heggedett, miszerint fiatal hősünk, daczára dus életrejének s a pontos ápolásnak csak február hó végnapjaiban tudta elhagyni az ágyat.

Az ezután bekövetkezett verőfényes napok csakhamar kicsalták őt a szabad levegőre.

Gyakran elhagyta a yárat... s botjára támaszkodván elment a magasfedélű és fejére meszelt házhoz, hol egykor Cseri Mihály né asszony és a szép Ilona laktak.

Hirdetési díj: öt hasábos garmonon sorért 6 kr s egyszeri beiktatás után 30 kr. beledjdi.
Hirdetések felvételnek: Helyben: a kiadóhivatalban, Demjén László könyv- és keresztes Pál papirkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (Királyutca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neuer-Markt 11. sz.) Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf Mosse off. Zeitungs-Agent (Stadt, Seilstätte 2.) Süddeutsche Annoncen Expedition Stuttg.
Nyiltéri cikkek: sora után 20 kr. előleg beiktatása mellett a szerkesztőséghez címzendők.
Előfizetések és hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.

lini kabinet azóta állandó maradt ezen az utón, s midőn Andrássy gróf lépett Beust helyébe, a két állam közötti viszonyok még erősebbekké lettek. Ugy látszik, hogy Poroszország óhajja Ausztria-Magyarország konsolidációját; most már nem abban igyekezik, hogy ennek, mint azelőtt, mindenféle zavarokat szerezzen, s megszünt a bécsi kormánnyal szemben az ellenséges pártokat bátorítani. A berlini félhivatalos lapok, melyek azelőtt Ausztria-Magyarországgal folytonos elkeseredett harczot küzdöttek, teljesen megváltoztattak hangjokat, s minden alkalmat fölhasználnak arra, hogy a két hatalom közötti jó egyefertést a maga valóságában rajzolhassák és dicsérhessék. Sőt még ha néha valamely ausztria-magyarországi kritizálni való dolog is forog szőnyegen, igyekeznek ezzel kiméletelesen és tiszteltetjesen bántani el.

Oroszországot illetőleg — mond a nevezett lap — egy, Andrássy kinevezetése után megjelent cikkekünkben konstatáltuk, hogy ezen államférfiúnak külügyérré tétéle, kiről azt állították, hogy a pétervári kabinetben éppen nem kedvelik, minden várakozás ellenére látszólagos javulást idézett elő a két állam egymás iránti viszonyai-ban. Már akkor érintettük a Novikoff bécsi orosz követ részéről nyilvánuló barátságos törekvéseket, melyekkel az Ausztria-Magyarország új állam-kanczellára Andrássy gróffal szemben fellépett. Oroszország szorosan tartozkodik Ausztria-Magyarország belügyeinek érintéséről. Nem hallani már többé semmit amaz örökös, mozgolódó országensekről, kik mindenfelé osztják és hordják a rubéleket.

Ily hírek stereotyp gyakorsággal fordultak elő az ausztriai magyar sajtóban, s a „Regierungs-Bote”, az orosz bitoralom lapja, nem régen biztosított Oroszországnak Ausztria-Magyarország iránti vouzódásáról, s ennek fontos magyarázatot tulajdonított. Kimondta, hogy a panslavismus, azaz, hogy a minden slávoknak Oroszország hegemoniája alatti egyesülése „kivihetlen utópia”. Most történik először, hogy az orosz kormány elhatározta magát, ily kategorikus vallomást tenni, mely vallomást nem is késték Bécsben is a legelőkelőbb meglegedéssel tudomásul venni. Erre a „Débats” egy bécsi tudósításra tér át, mely szerint Andrássyt éppen nem sorolja a megtorlásokra igyekvő diplomaták közé, s nem szembesíti a czársággal akként, mint egy Hannibal Cid-et.

„Andrássy gróf — mondja tovább e lap — nem kíván mást, mint hogy a szt.-pétervári kabinettel jó viszonyban éljen; ezt pedig hogy érti Andrássy, beis bizo-

Itt leült a ház előtti padra... csak delejes tekintete, csak a keblében égő tűz és szenvedély volt meg a régiből, de arczáról az úde egész színe és kedélyének életvidorsága, rugékonysága elveszett.

Sokszor gondolta magában — hova lettek ők?... ők, kikért annyit tett és annyit kockáztatott... Elérkeztek-e békébe Szebenhez... bejuthattak-e háborítlanul a belső városba?... vagy újabb veszélybe döntötte őket vígyázatlanság és elbizakodottság?... Szeben ellentállásáért Rákoczy naponként boszusabb. Bun fölprédálásának, Bethlen Jánosné és leánya rabságba vitelének híre elterjedt... hát Cseri Mihályékkal a hír miért nem foglalkozik?... miért nem hozza nevéket egyetlen szellő is szárnyain?... most mit tegyen?... hol keresse őket?... a mit eddig tett értéktelenné válhatott, talán védelemre van szükségük újab-

ban!... kis szünet után folytatta — holliüket miért nem tudatják?... midőn távoztak miért rem mondtak Isten hozzád!... Igen... igen ő elismerést... ő köszönetet nem várt és nem érdemelt, a mit tett, azt számítás nélkül tette... de ha sziveikben azoknak, kikért mindent áldozott és mindent kockáztatott a hasonézelemnek csak parányi szikrája létezik, ha egy árva sohajuk lesz vala részére, akkor... akkor nem távozhattak volna egy baráti Isten hozzád nélkül és ezen baráti Isten hozzád a testben és lélekben szenvedőt fölvilá-nyozta volna!...

Igy elmékedett, így töprenkedett hősünk naponként. Végre napok és hetek telével arczán a sápadt korszak színet egészéssé bírja kezdette föl-váltani, izmainak ereje, rugékonysága helyreállt, de kedélye megtörve és lelke beteg maradt.

Ekkor érkezett második Rákoczy György-nek körrendelete, hogy május 1-re minden fegyverfogható hadak Szászsebesnél ösvegyüljenek.

Fiatál hősünk bensőleg örövendett ezen körrendeleteknek. A történetek után gyámtyák figyelmes, csaknem bizalmatlan lett iránta... élete a szárnya szegett madár élete volt és most ült a szabadulás és a tettek órája. Élet-halála elszántan jelent meg tehát a kitűzött helyén. Itt a fejedelem gyámtyát haza rendelve, öt tetteges szolgálatban tartá s reá bizván a osiki lovasságot, hadnagynak nevezte. Így történt, hogy fiatal hősünk jelen volt május 22-kén a Fenes és Gyalu közt vívott szerencsétlen csatában, s a Kovács Gergely dandárában az első sorban harczolt.

nyitotta. Andrásy egyébként nem az az ember, kiillusiók karjaiba veti magát, vagy a kit csalékony biztonság legkevesbé is elálatni tudna. Az Oroszországi veszély ma nem létezik, s maga az orosz kormány is desavouál minden panslav ideákat, sőt visszatartja azokat. Gortsakoffnak becsületes, okos politikája van, s ebben bízni lehet. — A „Débats” nem tagadja ugyan, hogy vannak Oroszországban panslav idealisták, kik hivatalosan Oroszországot ennek szerepére, sőt konstatálja a nevezett francia lap, hogy a sok millió ily gondolkodásnak van némi pressiója a kormányra is, különösen ha tekintjük hogy a „Moszkvai Újság”-nak híres szerkesztője annyira vitte a dolgot, hogy minisztereket emelt fel és bukott meg és a kormánynak rendszabályokat írt elő, s felő, hogy egy Gortsakoffnál kevésbé okos és becsületes kancellár alatt ily dolgok veszélyessé válhatnak, s ekkor a tűzhöz legközelebb Ausztria-Magyarország és Törökország fogna állani.

Andrásy ezen nem épen álomszerű lehetőséget nem téveszti szem elől, s épen ezért helyeseltető politikája melyben nem csak a békés állapot karjaiban ringatja magát, hanem igyekszik fizikailag is erőssé tenni a birodalmat.

Nevelésnek tartja továbbá a „Jour. d. Débats” azon híreket, melyek szerint Ausztria-Magyarország kárára Német- és Oroszország között valamely egyezmény lenne. Ausztria-Magyarországnak ez idő szerint épen semmit sem lehet tartania Németország netaláni ellenséges indulatától, sőt inkább teljesen valószínű, hogy az előbbinek megtámadása esetében Németország sietne segítségére lenni.

A román fejedelemségekből.

„Az ország a legnagyobb izgatottságban van — írják egy bécsi lapnak Bukarestből. Midőn a miniszterium néhány hó előtt a kamarában elélyes rendszabályokat helyezett kilátásba, általános volt a remény, hogy az ügyek most már jobb fordulatot vesznek. Hiu képzeldés! Nem vették számításba a tényezőket, nem fontolták meg, hogy Romániában a miniszterium sohasem bír elég auctoritással szándékait keresztülvitelére. — Multkor az igazságügyminiszter néhány lapkiadót törvény elé idéztetett azon vád alatt, hogy a fejedelmet, az egyház fejt, és néhány senatort a leggőrombább sértésekkel illeték. Az államügyész hosszú beszédében igyekszik a vádnak lehető súlyt kölcsönözni, felszólítva az esküdteket, hogy kötelességüket teljesítsék. Az esküdtek valóban meg is felelték a kíváncsoknak, s a vádlottakat egytől egyig — felmentették.

„Mi volt természetesebb, mint hogy a vidéki törvényszékek is, okulva a főváros példáján, maguk részéről is felmentették és ostensibilis módon szabadon bocsátották a sajtóvétségekről vádoltakat, mit az ellenzéki lapok most okólnyi betűkkel hírdetnek. Ennek következményét minden ember ujjain kiszámíthatja. A demagogok háborítlanul, s mindig nagyobb terjedelemben folytatják izgatásaikat egészen új terv szerint.

„Az idegen, különösen a francia lapokban ugyanis badarabbnál badarabb híreket terjesztenek, melyeket az itteni közlőnyök hűségesen átvésznek. Egy párisi lapnak

azon tudósítása, hogy Károly fejedelem lemondani készül, szintén innen került ki. Ezzel meg nem elégedve, az agitátorok emissáriusokat küldtek a török fővárosba, hogy a nagyvezért a fejedelem ellen ingereljék, pár nap előtt pedig híresztelték, hogy Károly 9 havi szabadságot kért a törvényhozó-testülettől oly szándékkal, hogy soha többé vissza nem tér. Mindezekben egyetlen igaz szó sincs, valamint azon állításban sem, mintha a fejedelem Olaszországban conspálna.

„A kamara és senatus fejedelmi üzenettel berekesztetett. Az ülésszaknak voltaképp. f. hó 16-ig kellett volna tartania, de a képviselők csekély száma határozatképtelenné tette a kamarát, s így a berekesztés idő előtt történt.

„Costaforu igazságügyminiszter körutat tesz Oláh-Bessarábiában a törvényszékek és köznizetékek megselelése végett. Óhajtható volna hogy az egyszer ne titkolná a valódi tényállást, mint ez a zsidó üldözésekre vonatkozó jelentésben történt. — Az ismaili zsidók perének tárgyalására a kormány ismét más helyett kényszerült kiúzni, mert attól tartott, hogy Plojesztiban komoly zavargások fognak kitörni azon proclamatiók folytán, melyekben a lakosság felszólították, hogy a zsidók esetleges felmentése ellen tiltakozzék.

„Az ügy e hó vége felé Buseoban fog tárgyalatni. — Ismaili szabad kikötőre deklaráltatott főleg azért, mert a bolgár és orosz lakossága utóbbi időkben nagy rokon-szerzet kezdett tanástanítani Oroszország irányában, melyet ily módon akarnak elenyésztetni.”

KÜLFÖLDI HIREK.

A „Times” párisi levelezője 19-ről írja: Azon felriasztó hírek, melyek Angliában terjesztettek el a Németország által Franciaország irányában elfoglalt ellen-séges állás iránt, általános meglepetést idéznek elő. — Gr. Arnim még nem hagyta el Berlint, s ideérkezése ideje még nincs kiszabva. A legjobban értesült körökben semmi olyas sincs tudva, mi legkevesbé is igazolná ezen aggasztó híreket. A francia kormány mindaddig a leg-erősebb biztosításokat nyerte a német hatóságok jóindulata felől.

A „Daily News” szerint a Gladstone cabinet még e hét vége előtt valószínűleg szét fog bomlani. Harington szavazást fog indítványozni a tudori fokozatokra vonatkozó bill fölött és Fawcett a dublini egyetemre vonatkozó bill fölött. A kormány a szavazás visszautasítását bizalmatlansági szavazatnak tekintendi. Ezen határozat a szombaton tartott miniszteri tanácsban hozatott.

London, apr. 22. Igen alapos kilátás van az Amerikával való kiegyezésre.

Madrid, apr. 22. Az összes miniszterek és tábornokok a királynál vannak egybegyűlve; nagymérvű katonai előkészületek tételnek; a királyi palota erősen őrzöttetik.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, április 25. 1872.

— Uj előfizetést nyitunk 1872. május-decemberre 8 frittal, május-septemberre 5 ftt o. é. A szerk.

— Kolozsvári egyetem. Mint biztos uton értesülünk, a kolozsvári egyetem f. évi október hóban meg fog nyitni. A minisztertanács ez iránt határozott, a felelősséget az országgyűlés előtt elvállalja. Mintegy 40 tanár fog kinevezetni. A jogi és orvosi facultások egyelőre mostani helyiségeiken hagyatnak, a filozófiai facultás a gubernium épületébe helyeztetik el.

— Hunyadmegyében a nagy számmal összegyűlt Deák-párt megalakult. Déva választó-kerületben Jordan Domokos, a balpárti Makray Lászlóval szemben egyhangulag képviselőjelöltnek felkérte. A hátszegi kerületben folyó hó 28-án lesz a kijelölés. A megye központi választmányába kizárólag Deák-párti tagok választottak meg.

— Honvéd-lövészesapatok. A honvédség főparanesnoka József főherceg, tekintve a löfegyverek nagy tökéletesedését, a honvédség körében lövészesapatok felállítását javasolja, melyek a lövészszerkezeteket (Tirailleur-Dienst) teljesítik. E célra minden zászlóaljtól a legjobban lövők fognak kiszemeltetni, kik azután külön e szolgálatra begyakoroltatnak.

— Erdélyi püspök Fogarasi Mihály ő nagyméltósága pár napra körükbe jöven, miután tegnap a kath commissió ülésében is résztvett, ma ismét visszautazott székhelyére.

— Nagy hangverseny. A színházi idény alig záratik be — ime már is azon kedvező helyzetben vagyunk, hogy újabb élvezetről értesíthetjük t. olvasóinkat. Ugyan is a mint értesülünk, a zene-conservatorium első rendkívüli nagy hangversenyét — melyre hetek óta készülnek működő tagjai — f. évi május 2-án rendezi. Addig is a míg részletes műsorozattal szolgálhatunk — biztosíthatjuk műbarátainkat annak érdekességéről — mit is Ráczek Zsófia Ruzicskáné ünnepelt művésznőnk közreműködése emel. Legyen az anyagi eredmény a szellemnek megfelelő, utóbbiról ezen pártolást érdemlő zene-intézet eddigi sikerült előadásai kezkeskednek.

— A kolozs-monostori magyar királyi gazdasági tanintézet. Értesítés. Folyó év augusztus hó végével a kolozs-monostori magyar királyi gazdasági tanintézetből 18 pályavégzett ifjú gazda kerülven ki, ezennel egész tisztelettel felhívom a t. cz. birto-kos, bérlő, s uradalmi igazgató urakat, kiknek ily ifjakra, valamely állomásra szükségük van, sziveskedjenek ez ügyben, a betöltendő állomás, s azzal járó teendők és esetleg a megállapított díjazásnak megjelölése mellett, alólirhoz fordulni. Kolozs Monostor, 1872. ápril 30-án, u. p. Kolozsvár. Kodolányi Antal, igazgató.

— Tüntetésekre akarják a szerbek felhasználni a királyi alföldi utját, ezért a becskeréki értekezlet elhalasztott máj. 5-re. E hó 21-én tartatott az első értekezlet, ez rendben folyt le; jelen volt 250 tag, a kik közül ötven határosvideki, ezek nem szavaztak. Egy távirat azzal rémit, hogy itt „messzelehető izgatások rendszere állapotot” meg.

— A földmívelés-, ipar- és kereskedelem-ügyi miniszterium az elmúlt évihez hasonló levelezési lapoknak az ország összes törvényhatóságaihoz és gazdasági egyleteihez történt szétküldése által intézkedett az iránt, hogy a termények f. é. állapotáról, s ebből folyólag az aratási kilátásról hozzávetőleges tájékozást

nyújtson az érdekelt közönségnek. A tudósítások beérkezével az eredmény azonnal közhírré tételtek.

— A bukaresti cs. és kir. osztrák-magyar fő-consul jelentése szerint a rumániai kamara Ismail dunakikötőjét szabad kikötőnek nyilvánította.

— A mecklenburgi herceg, ő fensége apr. 23-án a pesti magy. tud. akadémiát látogatta meg, Lónyay gróf miniszterelnök ur kíséretében, s nagy érdekkel és nem csekély műértelemmel vizsgálta az akadémia könyvtár és a képrár egyes nevezetesebb darabjait. Hosszasan társalgott Hunfalvi Pállal s Arany Jánossal, s ez utóbbi irányában azon óhaját fejezte ki, vajha műveit jó fordításban olvashatná, ha azok eredetiben nem élvezheti. Arany azon műveit, melyek nemre le vannak fordítva, azonnal elhozatták egy könyvtárostól a herceg számára. Délután a muzéumot s este a nemzeti színházat látogatta meg a herceg.

— Sz. 277—1872. A feleségül fizetett vasuti szállítási díjak iránt, a magyarországi vaspályagazgató-ságok útján közvelenül leendő értesítés tárgyában, alólir kamara által lett felterjesztés következtében, azon értesítés jött a nagyméltóságu földmívelés-, ipar- és kereskedelem miniszter urtól, hogy a vasuti és hajózási felügyelőség mult évi november 19-én 5352. sz. a. elrendelte, miszerint azon esetben, ha a felülfizelőnek szemé-lye vagy lakása ismeretes, vagy kipuhatolható, a falragaszok általi értesítésen kívül az illető az előfordult felülfizelésről még írásban is közvetlen értesítessék, s ez értesítésben az is tudomására hozassék, hogy mely szállítmánynál számítottak az illetménynek magasabban, és hogy a feleslet az illető írásbeli folyamodása és az előirt okiratok előmutatása mellett az állomási pénztárnál meg fog térített. A miről az érdekeltek ezennel értesítetnek. Kolozsvárt, ápril 24-én 1872. A kereskedelmi és iparkamarától.

— A magyar királyi vallás- és közoktatási miniszter Erődi Dávid székeley-keresztúri róm. kath. lelkész az ottani állami tanító-képezdehez hitoktatól megbizta.

Apróságok.

— Különös alaku tör. Valaki sőtétben el akar oldalogni az őrtálló katonára előtt, s e közben rejtet valamit a köpenye alatt. Megállj, kiált reá a katonára, mit dugdos ön? Egy tört, felel a kérdett, egy boros üveget tartván az őr szeméi elé. A vitéz gyors tempóban kikapja kezéből, s még gyorsabban kiürítve tartalmát, ily szavakkal nyujja vissza kezébe: itt a hüvely, ezzel már kárt senkinek se tehet — elmehet.

— Voltaire egy napon rózsavizet talált ágya melletti asztalán, s hogy jószagúvá tegye kávéját, tölt bele; de egyszerre csak rozslat érzi magát, segélyre kialsja vén gazdasszonyát. A vén asszony megtudva mi történt, felkiált: bizony minden élce daczára ostobább ön, mint a tyukjaim. Jól tudom anyóka, mond a bölcsész, ámdé te okos egy asszony vagy, segits tehát rajtam. — Egy urasszony kíváncsi volt arra, hogy nézhet ő ki, midőn alszik, tükröt elé ült és behunytja szeméit — látván egy nagy semmit.

Felölös szerkesztő: Sándor János.

(463) 1—3
Arcsükkentési hirdetés.
A deákai m. k. sóbányahivatala és só- és viziküszögjányhoz kellő fogat ellátása folyó év május hó 27-én délelőtti 9 órakor a deákai hivatali irodában arcsükkentés útján a kevesebbet vállalkozókak kiadatik. A bérlet kezdődik 1873-ik év január hó 1-én és tart 1876-ik év december hó 31-ig.
Mindenki, aki az arcsükkentésben részt venni szándékozik, tartozik bányapénzzel 100 forintot osztrák értékben előre letenni.
Az arcsükkentés megkezdése előtt 50 kr. bányapénzzel ellátott írásbeli lepecsételt ajánlatot is elfogadnak, de csak f. é. május hó 26-ig délutáni 6 óráig hasonmayságú bányapénzzel ellátva, melyek csak az átverés végen bontatnak fel.
A szerződési feltételek a deákai m. k. sóbányahivatali irodájában, a rendes hivatali órákban bővebben megtekinthetők.
A vállalkozó köteles 1000 forint biztosítékot vagy készpénzt, vagy fekvőeségekben, vagy pedig államadósági kötvényekben, sorsjegyekben, avagy földhivatali záloglevelekben a sóbányahivatalnál letenni.
Deákai, 1872. ápril 8-án.
A m. k. sóbányahivatal.

2—15
Cséplőgépeket,
melyek egy óra alatt annyit végeznek, mint három cséplő egy egész nap, szállít 88 frron kezdve kezesség és próbaidő mellett
ifj. Weil Mór Majnai-Frankfurtban.
[436]

1—2
Egy ujonnan berendezett
nagyserű nyári
mulató-kertbe
egy cautionál bíró
FŐPINCZÉR
kerestetik, a ki az ily üzlet-
hez tökéletesen ért.
Értekezhetni szab. ügynök Bartha Lajosnál, Kolozsvárt, főter. 2. szám, a zálogház épületében, hátul a folyosón.
[461]

Végeladás.
A
GUCCENBERGER PÁL
czég alatti
nürnbergi-diszárú és porcellán-kereskedés
Kolozsvárt, főter. br. Radák-ház alatt,
üzlet megszüntetés következtében,
a folyó 1872. év április hó 19-dikétől kezdődőleg,
tetemesen leszállított áron,
végeladásra kerül.
Főbb cikkek:
Több száz pár női, férfi- és gyermek-czipő brúnlel-
ke és bőrből.
Férfi kalapok: poszto-, filce- és szálmából.
Utazó-, lovagló-, vadász- és halász eszközök.
Bőröndök-, utitáskák-, sötápalczák-, esernyők.
Pénc- és szivar-tárczák; tájékpipák és szipkák,
sat. sat.
Nagy karlsbadi porcellán-raktár; étkész-ezszközök.
Talmi-arany díszeszközök.
China-ezüst tárgyak.
Pipere-czikkek.
Nagy mennyiségű
gyermekjátékok.
Pipere-zappanok, hajkenőcsök, illatszerek, fogpépek,
fogporok, fésűk, kefék sat és számtalan más, a közéletben minden
perczben szükséges tárgyak.
3—3
[457]

Varrógépek
a legjobb szerkezetűek, szolgáltatja a bécsi Stern-féle
varrógép-raktár a legelőnyösebb föltételek mel-
lett. Alólir, mint a nevezett gyár jelenleg itt mulató
utazó-ügynöke fel van hatalmazva megrendeléseket
csak 5%-os havi rátákra, felpénz nélkül
elfogadni. 5 évi kezességet vállal írásban. Kézbesítés
bérmentve. Oktatás ingyen.
Holmann János.
Kolozsvár, „Nemzeti Szálloda” Nro 5.
Értekezni lehet: délelőtti 9 órától 12 óráig
délután 2 „ 5 „
2—2
[462]